

Encara hi ha partit

El sondeig indica que l'electorat s'està movent i que es pot repetir l'empat del 1999 i el 2003

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 24 D'OCTUBRE DE 2006

La segona enquesta d'octubre d'EL PERIÓDICO indica un acusat canvi de tendència. El resultat està obert. Així com les dues enquestes anteriors vaticinaven una victòria de CiU, que a més tenia tendència a amplificar-se, la que comentem avui indica una aturada, i fins i tot un retrocés, de la tendència a l'alça de la coalició nacionalista. CiU continua sent primera, però la retallada de la distància amb el PSC i algunes dades valoratives apunten la possibilitat que es produeixi un nou empat, similar al del 1999 i al del 2003. Aquest canvi en l'equador de la campanya ja era apuntat aquest diumenge tant per l'enquesta de *La Razón* com especialment per la d'*El País*.

Així, tot deixa entreveure un duel final ajustat entre CiU i el PSC. La campanya està molt viva, però la retallada sembla que es deu més a la pèrdua de gas de la coalició nacionalista que a un augment de la passió electoral. De fet l'estimació de vot dels dos grans inflexiona a la baixa encara que amb diferent intensitat. I es preveu una participació inferior a la de l'any 2003.

L'aspecte fonamental respecte a l'enquesta anterior és que CiU disminueix 2,9 punts la seva estimació de vot (del 34,9% al 32%) mentre que el PSC passa del 29,9% al 29%. El marge passa de 5 a 3 punts. I la situació és fluida ja que el PSC torna a liderar la intenció de vot directa (la que declaren espontàniament els entrevistats). Els escons de CiU es redueixen de 52-53 a 47-49 (46 el 2003) i el PSC es queda gairebé igual: 39-41 davant dels 40-41 (42 actualment). Així la diferència de diputats entre CiU i el PSC, 12 diputats fa 15 dies, es queda en una forquilla de 6-10 (4 l'any 2003).

En els altres partits veiem que l'estimació de vot d'ERC es recupera una mica i obtindria 19 o 20 escons (23 el 2003). El mateix li passa al PP, que només perd un diputat, i fins i tot podria mantenir els 15 que té actualment. El cop el dona

Iniciativa- Verds, la coalició ecosocialista, amb una estimació de vot que segueix a l'alça, del 7,3% del 2003 al 10,5%, resultat que li donaria 12 o 13 diputats (avui 9), i així disputaria al PP l'estatus de quarta força.

Si es confirma aquest escenari, CiU segueix lluny de la majoria absoluta i el tripartit continua superant els 68 diputats que la conformen. CiU no sumaria amb el PP i és molt possible, però no segur, que ho fes amb ERC. La investidura de **Mas** només estaria assegurada amb algun tipus de pacte CiU-PSC, opció que una quarta part dels electors aprova. Malgrat que un percentatge similar prefereix el tripartit. Un Govern de majoria àmplia només s'aconseguiria amb la *sociovergència* (CiU-PSC), o amb un altre pacte dels tres partits d'esquerra. Però **Montilla** parla de governar amb el mínim d'hipoteques possibles i **Carmen Chacón** (pròxima a **Montilla** i a la Moncloa) diu que prefereix una fórmula similar a la de Zapatero: govern socialista amb suports externs.

¿Què ha passat en 15 dies perquè tres enquestes diferents detectin un canvi de tendència? Hi ha tres raons bàsiques: la recuperació dels tres partits menors; la mobilització lenta dels socialistes i problemes de CiU per ampliar substancialment el seu electorat del 2003.

Vegem algun moviment. La fidelitat del vot del PSC ha pujat, del 64% al 66%, però la de CiU, la més alta, cau 8 punts, de l'impressionant 82,7% al 74,3%. Les notes de **Montilla** i de **Mas** baixen perquè, durant la campanya, els electors contraris els castiguen. Però **Montilla** se situa en primer lloc al baixar una dècima, fins al 5,2. **Mas** baixa 0,4 dècimes i es queda en un 5,1. Una raó és que els socialistes apugen la nota del seu candidat, del 6,4 al 6,6, mentre que els convergents abaixen la de **Mas**, del 7,2 al 6,7. I en preferència com a president de la Generalitat l'avantatge de **Mas**, que fa 15 dies era de 7 punts, s'ha reduït a 1,3 (25,1% contra 23,8%).

¿Per què aquesta retallada? L'enquesta està feta de dijous a dissabte passats, i en aquests 15 dies CiU ha llançat una campanya agressiva, a dreta i esquerra, contra tots els contrincants: el notari, contra el PP; el vídeo, contra el tripartit. Aquestes campanyes funcionen a Amèrica del Nord i hi ha algun

precedent a Espanya (el dòberman). Però Catalunya és Catalunya. Primer, no és bipartidista; hi ha cinc partits amb base sòlida. Segon, no hi ha costum de campanyes agressives. La gran crítica al PP és que no s'integra en el consens. I els electors dels altres quatre partits lamenten que es trenqués l'oasi en el referèndum de l'Estatut. La soledat de **Mas** al final del debat de TV-3 tampoc afavoreix la imatge d'un líder que, d'una manera o altra, hauria de pactar per ser president de la Generalitat.

La recta final pot estrènyer més, o tornar a ampliar, l'avantatge inicial de CiU. **Mas** és un candidat rodat, amb bons resultats el 2003 i que va aconseguir la *photo finish* amb **Zapatero** en la batalla de l'Estatut. **Montilla** partia amb molts passius. Candidat nou, substituïa el popular **Maragall** després de la ruptura del tripartit i, com diu ell, no és l'*alegría de la huerta*. Però hi ha partit.